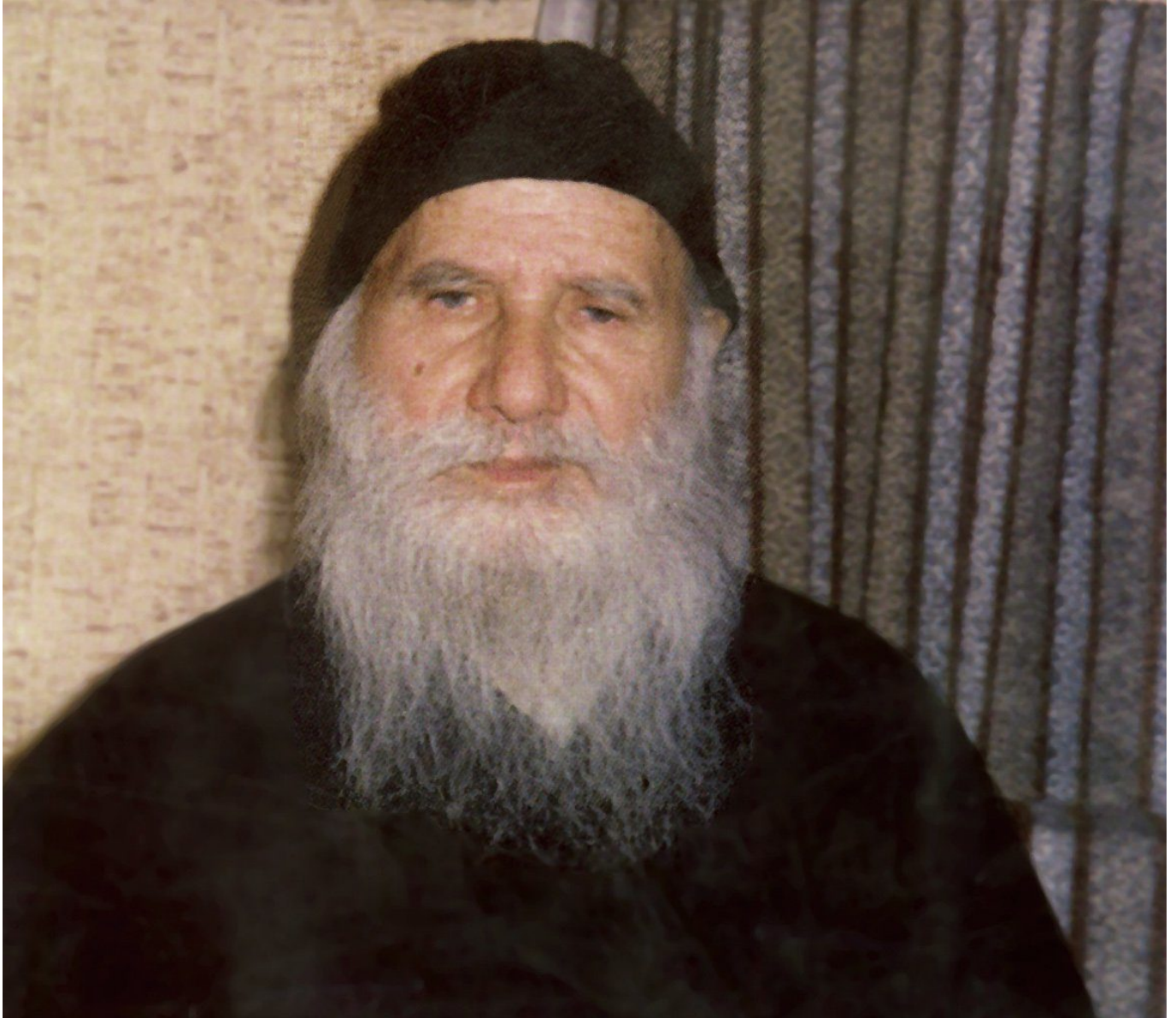

15/05/2023

Όσιος Πορφύριος: Είπα του Ιησού Χριστού να κάνει το θαύμα Του, γιατί δεν Του είναι τίποτα αδύνατο!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Διήγηση Γέροντα Ανανία Κουστένη

Ο Γέροντας και τηλεόραση είχε, κι όλα είχε, κι ασχολιόταν με τα πάντα. Απ' την Αμερική, απ' το Χιούστον, στον Γέροντα είχαν πάει, να του πούνε κάποιο πρόβλημα που είχαν. Φτιάχνανε κάτι και δεν τους έβγαине. Κάπου κόλλαγε.

Τους έκανε ένα σχέδιο ο Γέροντας, και τους λέγει:

«Αν βάλετε αυτό εκεί και το άλλο κει πάνω και το άλλο κει πέρα, θα δέσει»

Και τι κάναν οι άνθρωποι; Ήταν κι ένας Ιταλός. Αρχισαν και κλαίγανε.

«Αυτή ήταν η λύση».

«Εσύ, λέει, Γέροντα, πού το ξέρεις»;

Δεν ήταν και Χριστιανοί Ορθόδοξοι.

«Πού το ξέρεις; Πώς το ξέρεις»;

«Ε, υπάρχει και το Άγιον Πνεύμα». Τα 'πε όλα!

«Υπάρχει και το Άγιον Πνεύμα»!

Του άρεσε η τεχνολογία. Του άρεσαν... Ό,τι θες του άρεσαν. Μια φορά, τον πήρε [του τηλεφώνησε] μια κοπέλα, θυμάμαι, κει πέρα, ερχόταν στο δρόμο, λέει, κι έμεινε από βενζίνη. Και τότε δεν ήτανε βενζίνες πολλές στο δρόμο. Όπως και τώρα δεν είναι. Μας έφαγε η εθνική οδός. Λοιπόν.

«Τι να κάνω, τώρα; Δεν μπορώ να φύγω»!

«Μπες μέσα», της λέει, «μωρή, κι έλα».

Έλεγε το μωρή ο Γέροντας. Του λέω, «Γιατί λες μωρέ; Θα σε παρεξηγήσουν».

«Για να νομίσει ο άλλος ή η άλλη ότι τον έχω δικό μου».

Πώς μιλάμε στον φίλο; Μωρέ, μωρή. Το λέμε. Δεν το λέμε για να τον υποτιμήσουμε. Ούτε έχει καμία σχέση με το «ρακά» του Ευαγγελίου. Άλλο είν' εκεί. Υποτίμηση είν' εκεί. Δεν το λέμε για να τον υποτιμήσουμε, λοιπόν.

Μπαίνει μέσα η κοπέλα, μου το διηγείτο η ίδια, έχει κοιμηθεί τώρα, Θεός σχωρέσει την, λοιπόν.

«Μπήκα μέσα και μόλις βάνω μπρος, εφούλαρε»! Το ρεζερβουάρ, πως το λένε.

«Εφούλαρε. Και χυνόταν και κάτω. Έφτασα. Του λέω, 'Γέροντα'! Έφτασα στον Γέροντα κι έκλαιγα. Έπεσα στα πόδια του»!

«Τι έγινε, μωρή»; της λέει. «Γέλασες με τη βενζίνη; Όλα του Θεού είναι. Αφού δεν είχες, παιδί μου, τι να κάνεις; Είπα του Ιησού Χριστού να κάνει το θαύμα Του, γιατί δεν Του είναι τίποτα αδύνατο, τον παρεκάλεσα να σου δώσει βενζίνη. Πού να πας τώρα, να τρέχεις πίσω και με μπετόνι και με αυτό, και μες στην έρημο, κοριτσάκι; Και το γέμισε»!

Και μου 'πε η κοπέλα, «Το είχα αυτό για πολλές μέρες, τη βενζίνη», λέει, «και δεν τελείωνε.

«Και μετά, επειδή αισθανόμουν αμαρτωλή, είναι σαν αυτό που έκανε ο Πέτρος μετά τη θαυμαστή αλιεία, που λέει, 'Έξελθε', του Ιησού, 'Δεν είμαι άξιος να Σ' έχω στο πλοίο μου', κι εγώ δεν ήμουν άξια να μου κάνει αυτή την ευλογία συνεχώς ο Γέροντας. Ε, και για να μη με κουράζει, μου την πήρε».

Να, η διάκριση. Να, η αγάπη. Να, η ευγένεια. Να, το μεγαλείο. Λοιπόν.

Από το βιβλίο του Αρχιμανδρίτη Ανανία Κοστένη, «Λόγοι για τον Άγιο Πορφύριο», των εκδόσεων Ακτή, Λευκωσία 2015.

Πηγή: pemptousia.gr/ Επιμέλεια, Στέλιος Κούκος